Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote — Poszczególny :—: numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od :—: wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 6 | **Puck, środa, dnia 8 lutego 1928 r.** | **Rok 2**

Treść:

49.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 28 listopada 1927 r.
w sprawie wykonywania czynności komiwojażerów i samodzielnych ajentów handlowych.

(Ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczyposp. Pols. z dnia 15 grudnia 1927 r. Nr. 111 poz. 944).

Na podstawie art. 39 ust. II. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) zarządzam co następuje:

Objaśnienie ogólne.

Par. 1. Artykuły powołane w niniejszem rozporządzeniu bez określenia oznaczają postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem.

Postanowienia szczegółowe.

Par. 2. Osoba, zbierająca w zakresie określonym w art. 39 zamówienia lub skupująca towary, powinna posiadać specjalną w tym celu legitymację, która uprawnia do wykonywania odnośnych czynności na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Obowiązek posiadania takiej legitymacji nie stosuje się do przemysłowców, którzy wykonywują czynności określone w powyższym ustępie dla potrzeb swego przemysłu, o ile mogą udowodnić okazaniem potwierdzenia odbioru zgłoszenia przemysłu, okazaniem karty rzemieślniczej lub koncesji posiadania prawa do samoistnego prowadzenia przemysłu.

Par. 3. Legitymacje wydaje się według załączonych wzorów w formie wielostronnicowej książeczki o wymiarach 105×148 mm. zaopatrzonej w fotografję właściciela i zawierającej dane tyczące się jego osoby, firmę lub nazwisko osoby, na rzecz której działa właściciel legitymacji oraz bliższe oznaczenie rodzaju przedsiębiorstwa mocodawcy. Jeżeli właściciel legitymacji działa na rzecz kilku przedsiębiorstw, wyszczególnia się w legitymacji wszystkie, z podaniem ich rodzajów.

Par. 4. Komiwojażerowi wydaje się legitymację na wniosek tego przemysłowca dla którego komiwojażer działa.

Par. 5. Legitymacja ma ważność na czas jednego roku, licząc od daty jej wydania.

O ile do dnia upływu ważności legitymacji nie uległy zmianie dane zaświadczone w książeczce legitymacyjnej, w szczególności o ile komiwojażer jest nadal w stosunku służbowym, do tych samych przedsiębiorstw, władza może przedłużyć ważność legitymacji na następny rok przez uskutecznienie odpowiedniej adnotacji w dotychczasowej książeczce.

Jeżeli stosunek komiwojażera zostanie rozwiązany przed upływem terminu ważności legitymacji, przemysłowiec powinien zawiadomić o tem właściwą według paragrafu 7 niniejszego rozporządzenia władzę przemysłową, składając jej równocześnie książeczkę legitymacyjną. Władza ta zatrzymuje książeczkę jako już nadal nieważną, względnie wykreśla dane przedsiębiorstwo z wpisów książeczki i zwraca ją komiwojażerowi. Gdy książeczka nie zostanie złożoną, władza ta zażąda jej ściągnięcie celem postąpienia w powyższy sposób.

Par. 6. Właściciel legitymacji powinien podczas wykonywania zawodu mieć ją przy sobie i okazywać na żądanie właściwych władz oraz ich organów.

Legitymacji nie wolno odstępować lub oddawać innej osobie.

Par. 7. Legitymację wydaje władza przemysłowa I instancji, właściwa dla miejsca siedziby przedsiębiorstwa, dla którego są wykonywane odnośne czynności.

Jeżeli komiwojażer ma zastępować także przedsiębiorstwa, leżące poza okręgiem władzy

wydającej legitymacji, wpis tych przedsiębiorstw do książeczki uskutecznia na wniosek danych przemysłowców władza przemysłowa I instancji terytorjalnie właściwa.

Załatwienie przez władzę przemysłową wniosku o wydanie legitymacji względnie o dokonanie w niej wpisu winno nastąpić do dni 8, licząc od dnia zgłoszenia (pisemnie lub protokólarnie) odnośnego wniosku.

Par. 8. Towarów zakupionych w wykonywaniu czynności przewidzianych w art. 39 ust. 1 pod L. 2 nie wolno, właścicielowi legitymacji wozić ze sobą, może on je zabrać ze sobą tylko celem dostarczenia ich na miejsce przeznaczenia.

Par. 9. Z towarów, na które poszukuje się zamówień, w myśl art. 39 ust. 1 pod L. 1 wolno wozić ze sobą jedynie próbki i wzory. Próbek i wzorów nie wolno sprzedawać.

Zbierającym zamówienia na wyroby ze złota, platyny, szyldkretu, na zegarki, biżuterję, kamienie szlachentne, korale i perły wolno wozić ze sobą odnośne towary celem odsprzedawania ich przemysłowcom, trudniącym się handlem towarami tego rodzaju.

Par. 10. U innych osób, aniżeli wskazanych w art. 39 ust. 1 pod L. 1, wolno zbierać zamówienia tylko na ich uprzednie, wyraźne wezwanie.

Par. 11. Do zbierania zamówień na towary przez samodzielnych ajentów handlowych mają zastosowanie opowiednie postanowienia niniejszego rozporządzenia.

Par. 12. Nie potrzebują legitymacji przepisanej w niniejszem rozporządzeniu ci zagraniczni przemysłowcy i ich komiwojażerowie, którzy na zasadzie umów (traktatów, konwencji) handlowych zawartych przez Rzeczpospolitą Polską posiadają przewidziane w tych umowach dokumenty legitymacyjne.

Par. 13. Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia podlega karom określonym w art. 126, 128, 129 i 130.

Par. 14. Rozporządzenia niniejsze obowiązuje od dnia wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468).

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski.

Powyższe podaję do wiadomości.

Puck, dnia 31 stycznia 1928 r.

Starosta: w z. B a ł a.

50.
Obwieszczenie
w sprawie legalizacji narzędzi mierniczych.

Zgodnie z wymaganemi art. 12 i 14 Dekretu o Miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. Praw P. P. Nr. 15 poz. 211) oraz rozporządzenia Głównego Urzędu Miar z dnia 23 października 1919 r. (Monitor Polski Nr. 243) wszyscy posiadający i używający narzędzia miernicze (przymiary, pojemniki, wagi i odważniki w obrocie publicznym, obowiązani są co dwa lata zgłaszać te narzędzia do wtórnej legalizacji t. j. do sprawdzenia i ocechowania przez Urząd Miar.

Dla ułatwienia ludności wykonania tego obowiązku wyznacza się w każdej okolicy co dwa lata dni wtórnej legalizacji, dokonywanej przez Lotne Urzędy Miar.

Wszyscy posiadający narzędzia miernicze, który niewykorzystają wygodnej dla nich sposobności pobytu Lotnego Urzędu Miar w danej okolicy, i nie zgłoszą swych narzędzi mierniczych w wyznaczone dni, będą musieli potem posłać swoje narzędzia miernicze do właściwego stałego Urzędu Miar.

Niestosujący się do obowiązku wtórnego legalizowania narzędzi mierniczych, podlegają karze grzywny do 150,— zł a narzędzia miernicze do nich należące, lub przez nich przechowywane, zostaną skonfiskowane, względnie uniemożliwi się ich używanie.

Obowiązkowi wtórnej legalizacji narzędzi mierniczych w obrocie publicznym podlegają: kupcy, (hurtownicy i detaliści), handlarze, handlarze wędrowni, domokrążni, gorzelnie, mączkarnie, cukrownie, młyny, konsumy, stowarzyszenia rolnicze, mleczarnie, przedsiębiorstwa przemysłowe, rolnicy i wszystkie osoby, ciągnące zawodowe zyski z jakiejkolwiek gałęzi rolnictwa, a zatem: z warzywnictwa, sadownictwa, pasieki, rybołóstwa, hodowli drobiu i t. p., jak również ekspedytorzy, przedsiębiorstwa robót ziemnych, wagi magistrackie oraz wagi należące do rzeźni miejskich, gazowni, kolejek powiatowych i t. p.

Wtórne legalizowanie wszystkich łatwo przenośnych narzędzi mierniczych jak: przymiarów, pojemników, odważników i wag musi się odbyć w lokalu Lotnego lub miejscowego Urzędu Miar na ten cel przeznaczonego, i tam należy przedmioty te dostarczyć. Jeżeli właściciel przesyła swoje narzędzia przez posłańca, to powinien do nich dołączyć karteczkę zawierającą: nazwisko i imię, miejsce zamieszkania i dokładne określenie mieszkania właściciela.

Zgłaszanie narzędzi mierniczych do Urzędów Miar ma się odbywać w godzinach przedpołudniowych. Do wag muszą być dołączone przynależne do nich talerze lub szalki. Wszystkie narzędzia miernicze muszą być dokładnie oczyszczone i suche. Urzędnicy legalizacyjni otrzymali polecenie nieprzyjmowania nieoczyszczonych narzędzi mierniczych.

Opłaty za czynności Urzędów Miar wpłaca się przed odebraniem narzędzi mierniczych.

Wagi do ważenia bydła, wagi w gorzelniach i wogóle wielkie wagi dziesiętne nośności od 750 kg. wzyż, muszą być legalizowane wtórnie na miejscu ich ustawienia. W tym celu należy, o ile możności zaraz po rozpoczęciu dni legalizowania, złożyć odpowiedni wniosek w Lotnym Urzędzie Miar i porozumić się z legalizatorem co do czasu legalizowania tych narzędzi mierniczych. Wnioskodawcy są obowiązani zabrać na czas z Lotnego Urzędu Miar potrzebne przybory do sprawdzenia i dostarczyć je z powrotem lub podług wskazówek legalizatora.

Wtórna legalizacja wag wozowych musi być zgłoszona na piśmie w właściwym (stałym) Miejscowym Urzędzie Miar. Nie może ona zasadniczo odbywać się podczas dni przeznaczonych na wtórne legalizowanie, gdyż Lotne Urzędy Miar nie rozporządzają dostateczną ilością przyborów do sprawdzania, potrzebną dla tak wielkich wag.

Legalizowanie wag i miar w powiecie morskim odbędzie się w czasie od 6. III. do 25. V. 1928 r. według poniżej podanego rozkładu. Nadmieniam, że każda gmina otrzyma jeszcze osobne zawiadomienie od właściwego legalizatora z wyznaczeniem dnia w którym wagi i miary przedstawić należy.

1) Siedziba Lotnego Urzędu Miar i lokal: Puck lokal „Dom Kuracyjny“ w Pucku, przynależne gminy: Puck, Błądzikowo, Celbowo, Gnieżdżewo, Mrzezino gm., Mrzezino obsz. dw., Osłonino, Połczyno gm. Połczyno obsz. dw. Rzucewo, Smolno, Swarzewo, Werblinia i Zelistrzewo. Okres czasu legalizowania od 6. III. do 10. III. i od 13. III. do 20. III. 1928 r.

2) Siedziba Lotnego Urzędu Miar i lokal: Kuśnica, lokal Matyldy Konkolowej, przynależne gminy: Kuśnica, Bór, Chałupy, Hel gm., Hel dw., Jastarnia. Okres czasu legalizowania od 21. III. do 23. III. 1928 r.

3) Siedziba Lotnego Urzędu Miar i lokal: Strzelno, lokal „Miszkego“ przynależne gminy: Strzelno, Cetniewo dw., Chłapowo, Łebcz, Łyśniewo dw., Mieroszyno gm., Mieroszyno dw., Poczernino dw., Wielkawieś, Tupadła dw. Okres czasu legal. od 24. 3. do 28. 3. 28.

4) Siedziba Lotnego Urzędu Miar i lokal: Sławoszyno, lokal „Warass'a“, przynależne gminy: Sławoszyno, Goszczyno, Jeldzino, Karwia, Karwieńskiebłoto, Kłanino dw., Koźlinki-Szarydwór, Krokowa dw., Łętowice dw., Minkowice, Odargowo gm , Odargowo dw., Ostrowo, Parszkowo dw., Parszczyce dw., Radoszewo dw., Sulicice dw., Starzyno, Starzyńskidwór, Żarnówiec. Okres czasu legalizowania od 29. III. do 6. IV. 28.

5) Siedziba Lotnego Urzędu Miar i lokal: Kosakowo, lokal „Zelewskiego“ przynależne gminy: Kosakowo, Dębogórze, gm. Dębogórze dw. Kazimierz, Mechelinki, Mosty, Obłuże, Obłuże dw. Pierwoszyno, Pogórze, Rewa, Suchydwór, Stefanowo. Okres czasu legalizowania od 27. IV. do 7. V. 28 r.

6) Siedziba Lotnego Urzędu Miar i lokal: Chylonja, lokal „Vossa Jerzego“ przynależne gminy: Chylonja gm. Chylonja nadl. Cisowa, Gdynia miasto Łężyce gm. Okres czasu legalizowania od 8. V. do 15. V. 1928.

7) Siedziba Lotnego Urzędu Miar i lokal: Kack Wielki, lokal „Cząstki Jana“ przynależne gminy: Kack-Wielki gm., Chwaszczyno, Kolonja, Osowa, Wiczlino, Wysoka dw., Chwarzno dw. Kack-Mały, Kolibki dw. Redłowo dw., Witomino dw. Okres czasu legalizowania od 16. V. do 25. V. 1928 r.

P P. Burmistrzowie, Sołtysi i przełożeni obszarów dworskich podadzą powyższe w sposób przyjęty do publicznej wiadomości.

Puck, dnia 31 stycznia 1928 r.

Starostwa: w z. Bała.

51.
Obwieszczenie
w sprawie zewnętrznego oznaczania przedsiębiorstw przemysłowych.

W myśl art. 33 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. Ust. Nr. 53 poz. 468 winien każdy prowadzący przemysł oznaczyć na zewnątrz w odpowiedni sposób swoje przedsiębiorstwo przemysłowe. W zewnętrznem oznaczeniu winne być uwidocznione dokładnie i czytelnie imię i nazwisko lub firma przemysłowca oraz rodzaj prowadzonego przemysłu i to w sposób, wykluczający wszelką wątpliwość, czy chodzi o przemysł wytwórczy, handlowy lub usługowy. Uwidoczniane imiona i nazwiska muszą się zgadzać z rzeczywistym stanem rzeczy i imionami i nazwiskami, podanemi w zgłoszeniu przemysłu, w podaniu o udzielenie koncesji lub też we wpisie do rejestru handlowego. Przedsiębiorstwa prowadzone przez osoby prawne, należy oznaczyć na zewnątrz przez uwidocznienie zarejestrowanej firmy.

Powyższe podadzą P. P. Burmistrzowie, Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich przyjętym sposobem do wiadomości interesowanych, zaznaczając, że wszelkie oznaczenia winne być dostosowane do postanowienia powyższego w terminie do 2 miesięcy.

Puck, dnia 1 lutego 1928 r.

Starosta: w z. Bała.

52.
Ogłoszenie
w sprawie kwesty.

Na wniosek z dnia 20 stycznia 1928 r. zezwolił Pan Wojewoda Pomorski zbiórki przez sprzedawanie cegieł fundatorskich u mieszkańców Województwa Pomorskiego w czasie od 20 stycznia 1928 r. do 1 lipca 1928 r. na rzecz budowy kościoła garnizonowego przy parafji wojskowej w Inowrocławiu.

Zbierający winni mieć listy ze stronami numerowanemi liczbą bieżącą, zaopatrzoną pieczęcią urzędową miejscowej władzy policyjnej.

Puck, dnia 31 stycznia 1928 r.

L. dz. III-773/28 St. Starosta w z. Bała.

OGŁOSZENIA

Obwieszczenie
Powiatowej Kasy Chorych w Pucku.

W myśl Okólnika Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń w Poznaniu Nr. 79/25 z dnia 18. IX. 25 r. L. dz. O. U. 4442/25 podaje się niniejszem do publicznej wiadomości nazwiska urzędników uprawnionych go podpisywania kwitów w imieniu Kasy.

1) kasjer: **Kujatówna Irena**
2) książkowy: **Erdmański Ludwik.**

w zastępstwie:

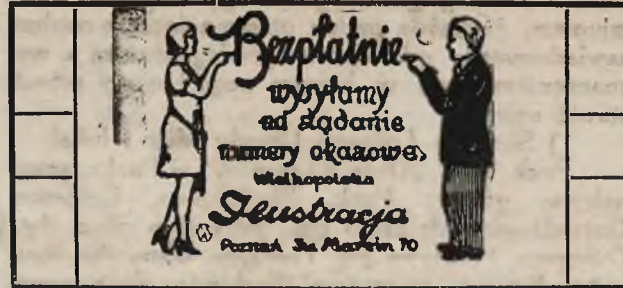
3) książkowy: **Marszałówna Anna.**

Kwity niepodpisane przez 2 upoważnionych do tego osób są nieważne.

Puck, dnia 14 stycznia 1928 r.

Powiatowa Kasa Chorych w Pucku

Przewodn. Zarządu: **(—) Saldat.** Dyrektor: **(—) Schornak.**

Bezpłatnie
wysyłamy
na żądanie
numery okazowe
Wielkopolska
Ilustracja
Poznań Św. Marcin 70